

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

XVIII. quam ab eo depellere conatur Rufinus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

40 ORIGENES
ra) idem tis vix. καὶ τάλιν ἀρχαὶ οὐκαντί) idem τὸ ἄγνωτον μέμη, εἰ διὰ Φερόποις οὐκαντί A
τοι ἀρχέσθε. Dicunt quomodo non dabitis autem Origenes dicere Filiam non videre Patrem, sed dicit: Quemadmodum non potest videre Patrem Filius, nec Filius videre potest Spiritus sanctus. Et rursum: Angelī videre non possunt spiritum sanctum, & homines non possunt videre Angelos. Eadem replicat in Epistola ad Iohannem Hierosolymitanum, cap. 2. Hieronymus quoque errores recentes librorum ~~dei ap̄p̄~~, in Epistola 59, ad Avit. scripsisse cum ait in primo Operis hujus volumine, Deum Patrem, per naturam invisibilem, à Filio non videri: & in secundo: Refat ut invisibilis sit Deus. Si autem invisibilis per naturam est, neque Salvatōris visibilis erit. Idem in Epistola 61, ad Pamach. cap. 3. Et primum de libro ~~τοῦ αρχῶν~~, ubi loquitur: Sicut enim incongruum est dicere quod posset Filius videre Patrem, ita inconveniens est opinari quod Spiritus sanctus posset vide- re Filiū. In qua heretici verlatum fuisse Iohannem Hierosolymitanum toto hoc capite de- monstrat. Par est Gennadij querela libe. De dogmarib. cap. 4. Nibil, inquit, sibi invisible à creaturis (in Trinitate credamus) ut Origenes. Legendum, ni fallor, ut creaturis; hoc est, Ni- hil esse credamus in Trinitate, quod ab aliquibus ejus Personis videri non possit, quemadmodum à creaturis videri non potest, quod putavit Origenes. Par & illi Iustiniani in Epi- stola ad Menam, & Isidori libr. 8. Origin. cap. 5. & Anonymi Auctoris Apologia pro Ori- gene, apud Phorium, Cod. 117. & Nicetæ Acominati, & Honorij Augustodunensis in lib. De Har. & Cedreni in Compendio, & Suidæ in voce ~~αερίσιμος~~, & Zonaræ libr. 2. in Decio. Atque hunc porro errorem ab Adamantio mutuatus est Arius, quem dicere ausum esse narrat Athanasius De Synodis, ἀδινετας τῷ ποτέ θεραπευτῷ, τοιούτῳ εἶναι. αυτὸς γάρ
οὐ θεοῦ τελείων εἰσιν αὐτοὶ οἱ λόγοι, διότιος πατέρες ὑπέρτεροι αἱ λόγοι. τοιούτοις C
τοῖς εἰς τολμεῖσθαι αὐτοὶ τοιούτων τελείων εἰσιν αὐτοὶ πατέρεις: διότιος οὐτοὶ τοιούτοις εἰσιν αὐτοὶ πατέρεις, οὐτοὶ πατέρεις εἰσιν αὐτοὶ τοιούτοις. Possibile enim ipsi non est investigare Pa- trium qualis in seipso est. Filius quippe suam ipse essentiam non novit. Cum sit enim Filius, voluntate Patrii talis extitit. Que enim concedit ratio eam qui sit ex Patre genitorem ipsum comprehensione po- gnoscere? Perpicuum est, quod habet principium eam qui careat principio mente complecti vel compre- bēdere non posse.

XVIII. At eam cimminationem ab Origene multis depellere conatus Rufinus Inve&t. i. in Hieron. ostenditque ad refellendam Valentinianorum hæresim, qui Deum corporeum humanis membris habituque confitantes describabant, Origenem probasse Deum ex natura sua corpore carere, ac proinde sub oculos cadere non posse, viuonem quippe corporum esse; nosci autem posse, quod cognitionis rerum sit corpore parentium; nosci igitur Patrem à Filio, videri neutiquam. Tum locum ipsum Origenis deponit, in quo hæc habentur: *Aliud est videre, aliud noscere; videri & videre, corporum est; noscere & noscere, intellectus naturæ est.* Quiaquid ergo prærium corporum est, hoc nec de Patre nec de Filio sentiendum est. Quod vero ad naturam pertinet Deitati, hoc inter Patrem & filium constat. Ait demum depravatum hoc loco, & corruptum fuisse suam interpretationem, atque ita purgandi sui causa concludit: *Si quis negat quod non ita videt Filius Patrem, sicut Pater Filium; & non ita vides Spiritus sanctus Patrem & Filium, sicut videt Pater Filium & Spiritum sanctum, anathema sit. Vides enim, & verissime vides, sed ut Deus Deum, & lux lucem, & non ut caro carnem, sed ut Spiritus sanctus; non corporeis sensibus, sed virtutibus Deitati.* Rufini responsionem arriput & uberiori explicavit Halloxius libr. 4. E Ong. defens. Quæst. 4. Porro locus Origenis his celebratus concertationibus extat lib. 4. *scilicet apud*, cap. 1. cui similem alterum reperies libr. 2. cap. 4. His adjungi potest ad tutelam Origenis & ille quoque è Tom. 20. in Ioh. p. 292. *ταῦτα μετέχοντα αὐτῷ ταῖς εἰπούσιν αὐτὸν γεροντίας τῆς λόγου, ταῦτα ἂν ὁ λόγος φησιν τοὺς περισσότερους μηνας οἱ πάππαις αὐτοῖς ταῖς ἡμέραις γεροντίας τῆς λόγου. Εἴτε τοι συνέπεια μετόπιστος λέξεως τοῦ τοπίου τοῦ περιβόλου, Εἴτε τοι εἰρῆσθαι τοι καθέλκειν την πατέρα εἰ μὲν οὐδεν, εἰκαστον αὐτοῦ πάντας τοις αὐτοῖς λόγοις εἰ τοι περὶ τούτους τούς τοι τοπίους ταῖς εἰπούσιν αὐτὸν λέξεις τοῖς τοι αὐτοῖς λόγοις εἰ τοι περὶ τούτους τούς τοι τοπίους ταῖς εἰπούσιν αὐτὸν λέξεις τοῖς τοι πατέραις, λαλεῖ.* Hic autem, ut alibi sapere, illud ex Apologia Pamphili usurpare licet: *Dabimus autem non est, quod codem sensu etiam in ceteris sentiat, nec sit sibi ipse contrarium.*

Dabunt autem non esse, quod coenam sacerdotum in ecclesiis festis, nec pro proprio coniunctus.
XIX. Attamen ne perfecte quidem & plene Patrem à Filio noscitur, ita ut a seipso noscitur F
Pater, minoremque esse cognitionem Filii quam Patris nonnumquam Origenes assertur:
nam Hieronymus in Epist. 59. ad Avit. cap. 4. recitat hoc ipsius decretum è libr. 4. *αρχώς*, quod & Graec exhibit Iustinianus in fine Epistole ad Menam: *Cuiusvis Lectio in-
quirit, utrum à semetipso cognoscatur Pater, quomodo cognoscitur à Filio; scilicetque illud quod scriptum
est: Pater qui misit me, major me est, in omnibus verum esse contendet, ut dicat & in cognitione Filio
Patrem esse majorem, dum perfectius & purius à semetipso cognoscitur quam à Filio.* Atque id esse
causisse quare Filium à Patre comprehendendi, Patrem vero à Filio nequitiam comprehendendi
posse opinatus sit, at Hieronymus: contra quam Paganino Gaudentio visum est, qui ideo
censuisse Origenem scribit, Filium videre non posse Patrem, quia Filium habuit pro re
creata; intellectum autem creatum rem infinitam cernere non posse. Cum enim putasse
teratur